

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semenjskih ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 71.

V Ljubljani v torek 29. marca 1892.

Letnik XX.

Štajerski deželni zbor.

Že mnogokrat se je v javnosti naglašalo, da štajerski Slovenci ne morejo nič dobrega pričakovati iz Gradca. Danes ne namerjamo navajati razlogov tej opravičeni trditvi, temveč le reči katero o obravnavah v zadnjih sejih deželnega zbora.

Štajerska kmetijska družba je že dolgo nadlegovala deželni odbor, naj ustanovi za gospodarske koristi avtonomno uradno zastopstvo.

Deželni odbor je temu ustregel in predložil postavni načrt o takozvanem „deželnem agrarnem svetu“. Ta agrarni svet bi bil sestavljen: 1. iz okrajnih zastopov, 2. iz zbora odposlancev, 3. iz deželnega agrarnega sveta, in 4. iz deželnega agrarnega urada.

Okrajni zastopi bi bili razdeljeni po okrajnih sodiščih; član bi mogel biti vsakdo, kdor je lastnik, najemnik ali oskrbnik kake kmetije itd. Na čelu takih zastopov bi bilo dvanajst od občin izvoljenih zaupnih mož. Če je dvanajst občin v enem sodniškem okraju, voli vsaka občina enega zaupnega moža, če je več ali manj občin v okraju, more deželni odbor odločiti občinam število zaupnikov.

Zaupni možje se volijo na šest let. Izvolitev načelnika in njegovega namestnika mora potrditi deželni odbor. Vsak tak zastop mora vsaj dva občna zbora imeti vsako leto. Delokrog takih zastopov bi obsejal volilno pravico odposlancev, poročila o agrarnih stvaréh deželnim in avtonomnim oblastvom, samostojne nasvete o agrarnih vprašanjih in kmetijske razstave.

Zbor odposlancev bi bil sestavljen iz članov deželnega agrarnega sveta, načelnikov in po jednega zastopnika okrajnih zastopov. Šajal bi se vsako leto vsaj enkrat v Gradcu ter obravnaval o vprašanjih, predloženih od vlade, deželnega odbora ali deželnega agrarnega sveta, stavlil nasvete svoje, okrajnih zastopov ali posameznih članov, ter volil dvanajst članov v deželni agrarni svet na šest let.

Deželni agrarni svet bi bil sestavljen iz 23 članov, in sicer iz načelnika in dveh namestnikov, vlada in deželni odbor bi volila po 4 zastopnike, 12 pa zbor odposlancev. Predsednika bi volil deželni odbor in potrdil cesar, vlada prvega namestnika, deželni kulturni poročevalec deželnega odbora bil bi drugi podpredsednik. Šajal bi se ta agrarni svet vsaj vsako četrtletje.

Končno bi bil deželni agrarni urad organ deželnega odbora ter izvrševal pisarniške stvari. Načelnik bi mu bil posebni deželni uradnik z naslovom „ravnatelj“.

Vsa ta mesta imenovanih zastopov bi bila častna. Izven Gradca stanujoči člani dež. agrarnega sveta bi dobivali potuino in po 5 gld. za vsako sejo, člani okrajnih zastopov bi dobivali odškodnino za troške iz okrajnih zakladov.

To je ob kratkem načrt tega zakona. Sprva so bili vsi nemški liberalci za ta zakon, nenadoma pa so našli v tem zakonu slovenski (windisch) las in so proti zakonu. Nemško-liberalna gospôda je iztaknila, da bi morda celó slovenski kmetje utegnili na ta način dobiti nekaj vpliva na deželni odbor z ozirom na gospodarske stvari. To bi bilo preveč, in nasvetovali so, naj ostane sedanja kmetijska družba, deželnemu odboru pa naj se pridene gospodarski uradnik. Torej novi troški, da sedanji gospodje pri kmetijski družbi ostanejo sami gospodarji.

Štajerska dežela naj bi dobila tudi zdravstveni zakon. Kakor znano, je državni zbor sklenil državni zdravstveni zakon z dné 30. aprila 1870, leta 1873 pa vlada predložila vsem deželnim zborom dotične zdravstvene zakone. Najprvo sta dalmatinski in isterski deželni zbor sklenila deželni zdravstveni zakon, a mnogo časa je ostal le na papirju. Leta 1884 je bila zdravstvena služba postavno vrejena na Moravskem, Koroškem in Tirolskem, leta 1888 na Kranjskem, Predaleškem, Češkem, Nižje-Avstrijskem in v Bukovini; leta 1890 v Galiciji. Le na Štajerskem, Gor. Avstrijskem in v Šleziji državni zdravstveni zakon ni bil uveden.

Priznamo, da ima zdravstveni zakon najboljše namene, ohraniti namreč prebivalstvo zdravo, trdno, ter obvarovati ga kužnih boleznij itd. Žal, da je ta lepa in koristna naprava primerno jako draga.

Na Kranjskem smo še le pričeli, a že čutimo slabe strani.

In tak nedostatek je posebno ta, da so pri nas takozvani okrožni zdravniki v prvi vrsti primerno plačani zdravniki, ki pa ne zdravijo, temveč le zdravstveni zakon izvršujejo. Vsaj revni ljudje nimajo dovolj od te naprave prav nič, ker se bojé troškov, a zdravniki pa tudi ne morejo živeti ob zraku.

V tem oziru bode treba primerno preurediti zakon.

In enakih nasledkov se bojé na Štajerskem, zato pa to vprašanje tako dolgo ni rešeno.

V sedemnajsti seji dné 26. t. m. je bilo na vrsti tudi poročilo finančnega odseka o primanjkljaju za prezidavo deželne hiše. Deželni odbor je namreč prekoračil proračun za 51.060 gld.

Slovenski poslanec dr. Jurtela je v imenu svojih tovarišev odločno grajal to postopanje deželnega odbora, ter naznanil, da bodo slovenski poslanci proti glasovali po načelu: „Principiis obsta“.

Pri glasovanju je bil seveda predlog finančnega odseka sprejet; nasproti so glasovali le Slovenci in poslanec Morre.

Deželni zbor kranjski.

(VIII. seja, dné 24. marca.)

(Konec.)

Most v Krškem.

Poslanec Šuklje govori proti predlogu finančnega odseka, akoravno v drugem odstavku kaže nekaj simpatij, ki seveda ne pomagajo. Mostnina v Krškem je nekaj „unicum“, pretirano visoka. Francozi so mostnino odpravili že leta 1806. Tudi Nemci so jih odpravili. Krški most je važen in potreben in znižanje mostnine bilo bi le na korist deželi. Zato stavi dodatni predlog: 1. Svota 10.000 gld., katero dolguje Savski most pri Krškem deželnemu

LISTEK

Catalogus cleri

et beneficiorum ecclesiasticorum dioecesis Labacensis ineunte anno MDCCCXCII. Labaci.

(Konec.)

Redovi. Frančiškani imajo tri samostane: v Ljubljani, v Kamniku (z bogoslovnico prvih dveh let za domače klerike) in v Novem Mestu. Vseh patrov je 35. Kapucini (6 patrov) so v Škofji Loki in v Krškem. V Ljubljani je residencija jezuitov (4 patri) in hiša kongregacije lazaristov (5 mašnikov).

Uršulinke imajo samostana v Ljubljani in v Škofji Loki (vkupe 95), karmeličanke so na Selu pod Ljubljano (10), usmiljenke kongregacije sv. Vincencija Pavljanskega so v Ljubljani v raznih zavodih in v Begunjah na Gorenskem (vkupe 120), šolske sestre III. reda sv. Frančiška Serafa imajo svoji šoli v Ljubljani (Colleg. Marianum) in v Repnjah (vkupe 15), uboge šolske sestre de Notre-Dame bivajo v Šmihelu poleg Novega Mesta, kjer poučujejo gluhoneme, in v Trnovem na Notranjskem

(vkupe 10). Na novo so se naselile lani na Kranjskem magdalenke (13), ki prebivajo v gradu Radelca pri Bučki na Dolenjskem.

Duhovnikov je umrlo v preteklem letu 14 (letos pa doslej že 8). Razvrstitev duhovnikov po kanonični starosti nas pouči, da je bilo o novem letu 21 zlatomašnikov v škofiji, med njimi dva demantnika, (dva izmed njih sta poslej že umrla). Starosta škofije je velečast. g. Jožef Nakus, kurat v Planini pri Vipavi, duh. svetovalec, odlikovan z zlatim križcem s krono, rojen 1804, posvečen 1828. Sicer je najstarejši upokojeni duhovnik Jožef Skubic v Ribnici, rojen 1802, posvečen 1832. Letos zapojó štirje duhovniki svoje zlate maše in dva demantne.

Kot novo poglavje je v letošnjem šematizmu prvič pregled vseh patronatov. Prosto podeljuje ljubljanski škof 2 kanonikata in 27 fará. Cesar je patron 6 kanonikatom in 25 faram. Škofijstvo ljubljansko podeljuje brez posebnega naslova 2 domači fari in 5 lavantinskih, na naslov gornjegraškega posestva pa 1 domačo in 26 lavantinskih fará. Ljubljanski prošt je patron trem faram; stolnemu kapitelju je 6 fará inkorporiranih in osmerim je patron. Kolegijalni kapitelj novomeški je patron 11 doma-

čim in 9 lavantinskim faram. Po eno faro v ljubljanski škofiji podeljujeta kolegijalni kapitelj v Strassburgu na Koroškem in malteški red.

Nemškemu redu je inkorporiranih 5 fará na Belokranjskem. 11 fará in 1 beneficij v škofiji ter eno faro na Goriškem podeljujejo razni župniki; največ (5) jih oddaja župnik kamniški, 2 župnik dobropoljski, po eno pa župniki v Leskovcu, Mengšu, Moravčah, Vipavi in na Vačah; beneficij oddaja župnik v Sentvidu pri Zatičini.

Verski zaklad (fundus religionis) je patron 85 faram in 2 beneficijama brez posebnega naslova; na naslov zatrtega samostana kostanjeviškega pa podeljuje v ljubljanski škofiji 6 in v lavantinski 5 fará; na naslov zatrte zatiške cisterce je verski zaklad patron 31 kranjskim in 5 lavantinskim faram.

Plemenite rodovine, ki imajo patronate nekaterih fará ali beneficijev v ljubljanski škofiji, so: Baron Apfaltern (1), knez Auersperg (8), pl. Buset-Feistenberg (1 benef.), baron Codelli (1 kan.), baron Gall pl. Gallenstein (1), grof Gallenberg (1), grof Lamberg (1 kan.), grof Lanthieri (1 benef.), knez Porcia (2), baron Rasp in Taufferer (1 benef.), baron Rastern (1), baron Rauber (1 benef.), Schif-

zakladu, se odpiše. 2. Pešci se počeni s 1. aprilom leta 1892 oprosté mostovine na istem mostu.

Poslanec baron Schwegel se v načelu strinja s predgovornikom, da je velik razloček med deželno in državo. Država take dohodke lahko odpravi in drugače pokrije, kranjska dežela pa tega ne more. Treba je počakati vsaj jedno leto, potem moremo govoriti.

Poslanec Pfeifer: Vse hvale vredno je, da predlaga prvi gospod predgovornik, naj se pešci oprosté mostovine ter po nasvetu finančnega odseka zniža sedanja visoka mostovina za voznike. V tem obziru se jaz popolnoma strinjam z njim, samo mislim, da se to znižanje že naj danes uresniči.

Kakor je razvidno iz deželnega odbora poročila, s katerim se je predložil proračun deželnega zaklada pro 1892, znašajo troški za vzdrževanje mostu čez Savo pri Krškem 2460 gld.

Gledé na predlog gosp. predgovornika se dotični troški z 2460 gld. dajo in morajo znižati.

V proračunu je za dva mostninarja postavljena letna plača s 360 gld. in 300 gld., tedaj skupaj 660 gld.

Ako se odpravi mostnina za pešce, zadostil bode en sam mostninar, ki bode imel gledé voznikov sicer več posla, kakor bi ga imel, če bi bila nastavljena dva mostninarja, zato pa naj bi se njemu dajala plača 400 gld., namesto 360 gld.

Tem potom prihranilo bi se 260 gld., tedaj zmanjšali vzdrževalni troški na . . . 2200 gld. Po omenjenem proračunu znašajo do-

hodki na mostovini 5600 „
torej so dohodki večji za 3400 gld.

Ta ugodni položaj bi se moral po mojem mnenju v to porabiti, da se po odstranjenju mostovini za pešce zniža mostovina za voznike v taki meri, da dohodki sploh ne presegajo troškov, da dohodki le pokrijejo troške.

Finančni odsek ne zavzema tega stališča, ampak pravi, da se ima obrestiti in amortizovati deželni prispevek 10.000 gld., katere je žrtvovala dežela takrat, ko se je most gradil.

To stališče, ki ga zavzema finančni odsek, se meni ne dozdeva nikakor opravičeno.

Vsaj takrat, ko se je ta svota privolila iz deželnega zaklada, se od nobene strani ni poudarjalo, da se ima ta prispevek o svojem času, ko preide most v last dežele, amortizirati.

To je bilo tudi naravno, ker se je ta prispevek nabral iz tekočih deželnih dohodkov, ki se stekajo v tako imenovani deželni zaklad; ta prispevek tedaj dežela ni na posodo vzela pri nobenem zakladu, tudi ne pri deželnem zakladu; torej jaz mislim, da je predlog finančnega odseka, po katerem bi se ta znesek moral amortizirati, popolnoma neopravičen.

In to tem bolj, ker ta znesek ne pomeni nobenega zmanjšanja premoženja, pač pa neko pomnožitev deželnega premoženja iz tekočih dohodkov.

Ko bi bil predlog finančnega odseka opravičen, imeli bi tukaj nekaj čuden slučaj, po katerem bi se deželno premoženje pomnožilo, ne da bi dežela za to pomnožitev morala kaj žrtvovati, imela bi namreč most, ki se je napravil z deželnim prispevkom 10.000 gld., in ob enem pa še teh 10.000 gld. (ve-

fer pl. Schifferstein (1 kan.) in pl. Stemberg opatijo pri Božjem grobu v Štepanji vasi.

Pet beneficijev podeljuje pet raznih društev: poljedelsko ministerstvo, deželni zbor, obrtna družba za Kranjsko, ljubljanski magistrat in višnjegorski mestni zbor.

Na razna posestva je navezanih 39 farâ in 1 prost beneficij, izmed katerih ima grad v Škofji Loki patronat nad desetimi, Turjak nad štirimi, zatrtta kartuzija bisterska nad tremi, blejski grad nad štirimi farami; gradovi Nadlišek, Radovljica in Ribnica vsak nad dvema farama; gradovi Soteska, Kolovec, Mokronog, Tržič, Boštanj, Kamen, Haasberg, Slatenec, Grünhof, Thurnlack, Weixelstein in zatrtti samostan Mekinje pa vsak nad eno faro.

Za imenikom vseh farâ in kuracij s kratkimi podatki iz zgodovine važnejših izmed njih sledé gojenci deškega semenišča (49), in slednjič zaključni knjigo pregled službenih opravil ali določilo, kdaj naj župniki o tej ali oni službeni stvari poročajo škofijstvu, oziroma ordinarijatu.

Šematizem ljubljanske škofije je najboljše in najpreglednejši med vsemi šematizmi slovenskih škofij. Benko.

selost) — v tem slučaju ne moglo bi se reči „res succedit in locum pretii“.

Ko bi pa vendar visoki deželni zbor gledé amortizacije zavzel tisto stališče, kakor ga zastopa finančni odsek, vendar ni nobenega vzroka, da bi se mostovina, ki znaša za dvovprežni voz 68 kr., oziroma 48 kr., za enovprežni pa 34 kr., oziroma 24 kr. ne znižala na 40 kr., oziroma 20 kr.

Sicer se danes z ozirom na to, ker je dežela še-le 8. julija 1891. l. prevzela most v lastno režijo, ni mogoče izračunati, za koliko bi se dala mostnina še bolj znižati, kakor jaz predlagam.

Gotovo pa bode do prihodnjega zasedanja deželnemu odboru mogoče na podlagi vsaj enoletne skušnje gledé dohodkov mostovine in troškov vzdržavanja prihodnjemu deželnemu zboru poročati in dotične nasvete staviti.

Po mojem računu znaša čisti dohodek na mostovini 3400 gld. ter se zmanjša — če se oprosté pešci — približno za 1400 gld., tako da še ostaja čistega dohodka 2000 gld. ter z ozirom na ta ugodni položaj se lahko danes zniža sedanja visoka tarifa 17 kr., oziroma 12 kr. od enovpreženega voza na 10 kr., tedaj od 34 kr., oziroma 24 kr. za dvovprežni voz na 20 kr., ker pa znam, da danes ni mogoče doseči oboje, namreč pešce oprostiti in mostnino za voznike znižati, nasvetujem za slučaj, če se odkloni oprostitev pešcev, sledeči predlog:

„Slavni deželni zbor naj sklene:

Sedanja dvojna mostnina za enovprežen voz na 17 kr., oziroma 12 kr. in za dvovprežni voz na 34 kr., oziroma 24 kr. se odpravi ter zniža za enovprežni voz na 10 kr., za dvovprežni voz na 20 kr.“

Poslanec Murnik se strinja v načelu s predgovornikom, vendar je stvar še prenapeljena. Zato bode glasoval za predlog finančnega odseka.

Pri glasovanju je bil sprejet predlog finančnega odseka, predloga poslancev Pfeiferja in Šukljeja sta bila odklonjena.

Razne prošnje.

Poslanec Klun poroča o prošnji sirot Marije in Ane Lušin za zvišanje, oziroma podaljšanje miloščine ter predlaga, da se s prihodnjim letom miloščina podaljša za tri leta in poviša od 25 na 40 gld. za vsako. Obvelja.

Poslanec baron Schwegel v imenu finančnega odseka poroča o prošnji Jerneja Pečnika za podporo v namen preiskavanja Gorenjskega in Notranjskega naše dežele v arheološkem oziru. Poročevalec govori obširno o uravnavi preiskovalnih del ter nasvetuje, naj deželni odbor v prihodnjem zasedanju predloži načrt zakona, s katerim se bodo uravnale znamenite najdbe po katastrskih kartah. Dalje pooblasti deželni odbor, da Jerneju Pečniku pod enakimi pogoji, kakor l. 1891 dovoli tudi za l. 1892 remuneracijo.

Prošnja bivšega paznika deželne prisilne delavnice Jožefa Tomazina (poročevalec poslanec Luckmann) za dovoljenje provizije, oziroma podpore se izroči deželnemu odboru z nalogom, da preišče, ali ima prosilec pravico do provizije, in če je nema, ali se sme prosilčevi rodbini dovoliti letnih 100 gld. za prihodnja tri leta.

Poslanec baron Schwegel poroča o kreditu za deželni arhiv in knjižnico v Rudolfinumu za razne potrebe ter nasvetuje, da se gosp. Koblarju dovoli za mnoge posle pri urejevanju arhiva za l. 1892 izredna remuneracija 100 gld., deželnemu odboru pa se naroča, da skrbi za druge potrebe.

Prošnja slepega Henrika Keršeta se izroči dež. odboru v primerno rešitev.

Poslanec Lenarčič poroča o § 6. letnega poročila „Občila“. V poročilu deželni odbor navaja razne priklade posameznih cestnih okrajev za zgradbe in poprave cest.

Pri točki 29. (cestarja na deželni cesti Kranj-Kamnik) oglasi se poslanec Hribar ter graja razne zlorabe. Nekateri cestni odbori ne gospodarijo pravilno, tudi ni opravičeno, da odborniki sami prevzamejo dela. Troški za cestne ogleds so preveliki. Naglašja tudi potrebo, da bi se voznja od Vel. in Mal. Bernika do Mengiša skrajšala in neka cesta v tem okraju razširila.

Pri črnomaljskem cestnem okraju oglasi se poslanec Dragoš ter izraža željo, da se izdela cesta od Bele Krajine čez Kumatelj pri Črmošnjicam.

Vse poročilo se brez ugovora vzame na znanje.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. marca.

Notranje dežele.

Komenskega slavje. Mladočehi so bili sprožili misel, da se v Pragi razsvetle hiše na predvečer Komenskega tristoletnice in razobesijo zastave. Ta misel pa Pražanom baje ni posebno ugajala. Le malo oken je bilo razsvetljenih v mestu in tudi razstav neso mnogo razobesili. V predmestjih je bila razsvitljava boljša. Na vrata neke ljudske šole v Pragi je bil nekdo prilepil list z napisom: „Danes ni šole.“ Otroci so se vrnili veseli domov in so tako imeli prosti dan. Pa tudi v družih šolah je manjkalo več otrok, ker nekateri češki stariši otrok neso hoteli poslati ta dan v šolo. Mladočehi so se nadejali, da bodo s svojo agitacijo celo dosegli, da noben češki otrok ne pojde v šolo in da bode torej šola morala opustiti.

Češkonemška sprava. Pojasnilo, katero je dal namestnik grof Thun v spravnem odseku češkega deželnega zbora je baje sestavil finančni minister Steinbach. Nemci so želeli, da bi vlada vsaj izrekla nekaj ostrih besed proti Staročehom in veleposestnikom, ki ne drže dane besede. Grof Taaffe bi bil tudi ustregel njih želji, da nista namestnik in vrhovni deželni maršal se izjavila, da v tem slučaju odstopita. Vlada pa vsekako hoče obdržati ta dva moža na sedanjih mestih in se je zatorej udala. Nekateri levčarski listi pozivljajo grofa Kuenburga, da naj odstopi, kar pa seveda ne bode storil.

Vnanje države.

Bolgarija in Srbija. Novi bolgarski diplomatski agent v Belemgradu, Gorjanov, je srbsko vlado opozoril na to, da imajo bolgarski emigrantje v Srbiji zveze z odborom bolgarskih emigrantov v Odesi. Ta odbor je pa, kakor je bolgarska vlada izvedela dné 11. septembra, sklenil, da umoré bolgarskega agenta Vulkoviča, ministra Stambulova in Stančevića, sofijskega župana Petrova in pa bolgarskega eksarha v Carigradu. V ta namen je odbor najel osebe v Carigradu, Odesi, Bukareštu in Belemgradu. Umora Vulkovičevega so krivi poleg Šišmanova še Peter Stančev, Navm Tifežinov in Krist Kafedži. Mej osobami, ki jih je najel omenjeni odbor, sta tudi Italijana Grande in Tarudine. Kakor se kaže, ima bolgarska vlada o vseh nakansih emigrantov precjé dobre informacije, ali žal, da so morilec v takih krajih, da jih ne doseže moč bolgarske policije. — Internovani bolgarski emigrant Rizov je prosil, da bi mu zopet srbska vlada dala svobodo. Sklicuje se na svoje dosedanje dobro obnašanje. Ministerstvo še ni ničesar odločilo o tej stvari.

Nemčija. Peticijski odsek bavarske zbornice je zavrgel prošnjo 23 krajev, da se obligatni šolski obisk podaljša na eno leto. Sedaj na Bavarskem hodijo otroci v šolo sedem let. V tej prošnji se tudi zahteva, da naj potem odpade nedeljska šola. Proti tej prošnji se je bil izrekel celó učni minister, sklicevajoč se na to, da se trinajstletni dečki že potrebujejo pri kmetijstvu. — Socijalist Liebknecht je v državnem zboru se pritoževal, kako grdo ravnaajo z vojniki. Grajal je vlado, da je prisvojila si Alzacijo in Lotaringijo in s tem državi nakopala velika bremena za vojaščino. Socijalisti so bili vedno za to, da se uvede milica, ki bi le malo stala. Vojna 1866. leta se Nemcem ni vsilila, temveč je le posledica napetne vladne politike. 1870. leta bi tudi ne bilo prišlo do vojne, ko bi ne bilo Napoleona in Bismarcka. Socijalni demokratje niso zakrivil poslednjih izgredov v Berlinu, temveč pravi prouzročitelji sedé na drugi strani v zbornici. Iz tega govora je bilo jasno, da socijalni demokratje niso posebno veseli zedinjenja Nemčije in bi je v vojni posebno ne bodo branili.

Bolgarija. „Svoboda“ piše, ko se še v aprilu začne obravnava proti morilecem ministra Belčeva. Sedaj pa še ni odločeno, pride li stvar pred civilno ali pred vojaško sodišče. Če se bode porabil zakon proti roparjem, pride stvar pred vojaško sodišče. Zatožba še ni končana. Mej zatoženci je bivši ministerski predsednik Karavelov, bivši minister Orebakov in pa podpolkovnik Kisov. Zatožba še ni postavljena, ali bode jako do'ga.

Rumunija in Bolgarija. Iz Bukarešta so odpotovali vsi bolgarski beguni, ko je policija jim naznanila, da jih bode iztirala, ker kujejo zarote proti Bolgariji. Ko bi tudi Srbija in Turčija storili odločne naredbes proti bolgarskim begunom, pa bi bila nemogoča taka zločina, kakor sta umora Vulkoviča in Belčeva.

Francija. Zadnje dni osnovala se je nova radikalna stranka, ki se imenuje „protiklerikalna zveza radikalno-republikanskih poslancev“. Program nove stranke obsega jedino točko, ločitev cerkve od države. Nova stranka bode pri vsaki še tako neumestni priliki sprožila to vprašanje. — V Parizu je velika razburjenost zaradi poslednjega atentata. Posebno je poparjena policija, ki je mislila, da je že vse anarhiste prišla. Na ulici je polno gledalcev pred razrušeno hišo. Hiše v obližju so tudi močno poškodovane. Prebivalstvo je nevoljno na vlado in policijo, ki ne ume vzdržavati reda. Stvar pride v zbornici na vrsto. Prav lahko se pripeti, da pade ministerstvo. Seveda s tem se bode zmešnjava le povečala, anarhistom pa ne bodo še pršli do ži-

vega. Ferry misli v zbornici predlagati, da država poškodovancem povrne škodo, ki se napravi po tacih atentatih.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, dné 27. marca. (Gremij ljubljanskega trgovstva.) Človek bi skoro ne vedel, da se v središču dežele naše nahaja gremij ljubljanskega trgovstva, da bi ne bil na to korporacijo opozorjen tedaj, ko se pobira od društvenikov letni „obolus“ ali prispevek. Vse drugo je deveta briga, in društvena občekoristna zborovanja, shodi, posvetovanja v prospeh trgovskih koristij spé spanje pravičnega. V tem oziru bodi ljubljanskemu gremiju kot posnemanja vreden vzgled postopanje mariborskega trgovskega gremija, koji pri vsaki priliki izdatno in vsepošno pospešuje koristi trgovinskega stanú, kakor je to razvidno iz poročila o občnem zboru ondotnega gremija z dné 23. t. m. pod predsedstvom g. Iv. Grubiča.

Nečemo se tu spuščati v obširne razprave, a poudarjamo samo to, da so mariborski trgovci že davno sklenili, naj velikonočni ponedeljek velja kot veliki (norma) praznik, istotako se strogo držati nedeljskega posvečevanja ali pokoja, dalje pa tudi strogo spolnovati dotične določbe, kdaj naj se zapirajo prodajalnice. V tem oziru je pri nas v Ljubljani še nekako patrijarhalno in je ostalo še vse pri starem.

Toda ne čudimo se tem pojavom. V našem mestu imajo nekateri trgovci še precej irrelevantne pojme o pijeteti do umrlih šefov in imejiteljev prodajalnic.

Dalje se je v občnem zboru mariborskega gremija gledé bolniške blagajnice priporočalo povsem koristna uredba, da dobivajo oboleli svojci, oziroma rodbine oženjenih trgovinskih služnikov ob troških društvene blagajnice zdravniško pomoč od društvenih zdravnikov, kar je ž-le-ti, da se to i pri nas uresniči.

Pisane so te vrstice v najboljšem smislu, da se namreč vendar že enkrat vzdrami ljubljanski gremij iz svojega zimskega spanja, iz prirojene mu letargije, ter po spodbudnem vzgledu mariborskih tovarišev ukrene, kar bi prospevalo členom trgovinskega stanu gledé njih ugleda in poklica v humanitarnem oziru!

Izpod Gorjancev, 25. marca. Dopis iz „novomeškega okraja“ v Vašem listu z dne 22. t. m. št. 66. nam je povod, da — prej ko smo mislili — izpregovorimo nekoliko o prošnji posestnikov iz Stopič in Podgrada za dovolitev samostojne občine. Idimo po istem redu! —

Pisec pravi, da nima vzroka protiviti se želji posestnikov, kar mu radi verjamemo, le to dostavimo, da ko bi imel vzroke, bi gotovo to storil, kar kratek njegov dopis kaže željo k temu. Saj mu že prvi razlog ni všeč, če tudi trdi „je res“, da imajo ljudje daleč do županstva ali do občinske pisarne, vendar hoče vedeti, da imajo ljudje vedno opraviti v Mestu. Kdo bo pač bolje vedel pisec ali posestniki, ali imajo slednji v Mestu opravilo in gredo potoma k županstvu, ali imajo opravilo pri županstvu in gredo tudi v Mesto?!

Veseli nas nadalje, da nas je g. pisec opozoril na neljubo pomoto, katera se je prošnji vrnila o mostovih, a vendar nam bo bodočnost pokazala bolj natanko, ker prosilci se niso ozirali le na zadnja leta temveč na vsa leta, kar so bili združeni v tej velikej občini. O mostovih se je pisalo zaradi tega, ker so bili vsi tega mnjenja, ker se jim je pred več leti omenilo, da se poprava mostov izvršuje na občinske stroške. Pa saj je še lansko leto neki odbornik omenil, da se je imenovani mostič popravljaj na obč. stroške, dostavil je še nekaj, kar pa za danes opustimo. Kako naj tedaj posestniki drugače mislijo, ako še vsem odbornikom ni to bilo znano. Vsegavedni pač niso; dolžnost njih pa tudi ni se v vsako reč vtikati. Da so pa odborniki tako slabo poučeni, si pa lahko raztolmačimo, ako pomislimo, koliko je bilo odborovih sej ne samo zadnja leta, tudi poprej. Sicer pa razlog o mostovih v prošnji ni tako važen, kakor si ga mislite.

Ali ste g. pisec to tudi čitali v „Slovencu“, da imenovani posestniki „vzdržujejo“ Kandijane? — Kdo vam je le to navdihnil? „Andiatur et altera pars“ ste si mislili, pa zašli ste, ker resnica je, da je za razsvetljavo v Kandiji trpela občinska blagajna in da tudi danes oskrbovalec svetilnic dobiva plačo iz občinskih dohodkov.

Dalje zvrčate slaba pota na posestnike same. To pač ni tako. Da niso vsi ljudje enaki glede dela je gotovo. V katerem kraju so bili še vsi ljudje enako pridni in delavni? Mar bodo le pridni za druge vse delali? Ker so pa pota večinoma razdeljena, vidiš večkrat tu in tam pot popravljeno, a nekoliko dalje slabo, da bi se ti lahko voz zvrnil na njej. Lepo je, da županstvo ukazuje, a naj pa tudi vsacega neubogljivca kaznuje in h krati bo red. Zakaj pa so postave? Kakšna pota so pa bila za časa župana g. Zajca?

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. marca.

(Deželni zbor kranjski) je imel danes IX. sejo ter rešil 18 točk dnevnega reda. O prošnji gospodarskega odbora v Sanaboru za podporo k napravi cestnih podrokov je bila zopet jako živahna debata, katere so se udeležili poslanci Lavrenčič, Šuklje, Pakiž in poročevalec Povše. Prihodnja seja bo v četrtek.

(Dolenjska železnica.) Kakor izvemo, je včeraj g. poslanec Šuklje brzojavno vprašal trgovskega ministra markiza Baquehema, kdaj bode razpisana oddaja stavbinskih del za dolenjsko železnico. Minister je takoj brzojavno odgovoril, da je bila oddaja del včeraj potrjena in bode v kratkem razglašena.

(Osebna vest.) Včeraj se je peljal preko Ljubljane iz Dun. Nov. Mesta v Pulj nadvojvoda Leop. Ferdinand, sin nadvojvode Ferdinanda, toskanskega velikega vojvode.

(Promocija.) Sekundarij v tukajšnji deželni bolnici gospod Josip Rakež je te dni na graškem vseučilišču promoviran doktorjem vséga zdravilstva.

(Odbor „Glasbene Matice“) naznanja vsem pevskim društvom in drugim pevcem, da je druga izdaja I. latorike, obsegajoča 42 raznih slovenskih pesmij za moški zbor, gotova, in da jo je dobiti v društveni zalogi. Cena štirim zvezkom znaša 2 gld. brez poštarine.

(Iz zdravniškega društva.) Svojedobno smo obširno poročali o seji društva zdravnikov za Kranjsko, v koji so povodom posvetovanja o bodočem osnovanju zdravniških zbornic slovenski zdravniki kot člani možato povdarjali svoje narodno-politiško stališče glede te kamore. Kakor se nam poroča, so vojaški zdravniki vsled višjega ukaza naznanili društvenemu vodstvu — svoj izstop iz društva kot člani.

(Železnico Logatec-Gorica.) Piše se nam z Goriškega: Pri „Rebku“ se zove gostilna ob državni cesti, ki drži s Kranjskega v Gorico. Tu je središče ajdovskega sodniškega okraja, zato se tu navadno zboruje in taboruje. Dné 25. t. m. ob 3. uri popoldné se je, rekel bi, bolj taborovalo nego zborovalo, ker občinstva je bilo ogromno število z Goriškega in Kranjskega. Povod temu shodu in zboru dala „Nova Soča“, ki je v uvodnem članku „Naše krajevne železnice“ razložila jasno in glasno, kako daleč smo dospeli z železnico Logatec-Gorica. Ta shod sklical je — pred dvema letoma za javno pretresovanje gospodarskih in političnih koristij ajdovskega okraja okraja osnovani odbor, v katerem so g. Angel Casagrande iz Ajdovščine, gosp. Trpin iz Sv. Križa in g. Hvalica iz Rifenberga. Tajnik odboru g. Hvalica pozdravi došle goste, pristrčno se zahvali na tako obilni udeležbi, predstavi vladnega zastopnika gosp. Laščaka in predlaga, naj se izvoli zborovanju predsednik. Jednoglasno je bil na ta častni sedež poklican g. Casagrande, ki je vzorno vodil zborovanje. Prečita se uvodni članek v „Novi Soči“, katerega vsebina ob kratkem je: „Naše poslance, ki so se za našo železnico pri trgovinskem ministru markizu Baquehemu potegovali, presenetil je ta: Dežela goriško-gradišćanska naj bo sedaj zadovoljna, ker dobi furlansko železnico — črto namreč, ki se od Tržiča (Monfalcone) do Črvinjana zveže z italijansko železnico „la diritissima“ od San Giorgio di Nogaro. To železnico cela dežela močno želi. Ko so mu poslanci omenjali goriške deputacije, ki je bila v tem poslu pri njem, odgovori minister, da o tem nič ne vé, njega ni bilo takrat doma, sprejel jo je samo sekcijski načelnik, vse to pa, kar on zdaj od poslancev čuje, mu je čisto novo. Bil je osebno v Gorici med našo razstavo in takrat mu je od vseh strani donela velika zadovoljnost s furlansko železnico. K temu še doda g. tajnik, da v prvem zasedanju deželnega zbora pride na dnevni red tudi predlog, po katerem naj bi se dežela zavezala pre-

vzeti za 50.000 gld. akcij furlanske železnice. Vse to je povod današnjemu shodu. Gospod predsednik pozove zborovalce, naj prečitani članek in dostavek temeljito in vsestransko pretresajo. Takoj na to se oglasi deputacija županstva v Šempasu, ki izroči odboru pismo, v katerem izjavlja, da se pridruži gledé prošnje železnica Logatec-Gorica popolnoma imenovanemu odboru in pristavlja, da furlanska železnica nam ne bo nič koristila, škodovala pač nam, kakor tudi mestu Gorici. Na to se oglasi gosp. Bavčar iz Sel, ki je prebral sestavek enacega sodržaja in ga izročil g. predsedniku. Za njim se oglasi g. Peroci iz Dornberga. On pravi: Zadnja cenilna komisija je prenaradila našo borno deželo v posvetni raj, to je v deželo, v kateri turščino steblo tako požene, da nanj lahko spleza šestletni dečko. Dokazal je pa s številkami, da našega poljedelca mernik turšice, katero sam pridela, stane 60 kr. več, kakor bi dal za njo pri kupcu. Naštev nadalje vse nadloge, ki so prišle na vinsko trto, ljudje se radi pomanjkanja izseljujejo iz dežele in, ako nam vlada ne bode pomagala, izseliti se bomo morali tudi mi. Primerja naše zemljiščne davke z davki bližnje Kranjske — res tudi tu niso majhni — ali naši jih še presežajo, in slednjič pozivlje vlado, naj nam država vsaj iz pravicoljubja nekoliko s tem pomaga, da nam gradi tolika zaželeno železnico. — Oglasili so se še drugi ter konečno po daljšem poročilu državnega poslanca g. dr. Gregorčiča, zakaj še ne moremo dobiti železnice in kako naj se v naši prošnji postopa, stavile te-le resolucije: a) Za te postavljeni odbor naj sestavi prošnjo na visoko vlado, da nam zgradi železnico Logatec-Gorica in da nam sestavi potrebne načrte v teku tega leta. b) Mi ne zavidamo Furlanom njih železnice, ali javno protestujemo, da ona večini dežele koristi; ona koristi le majhnemu delu dežele, škoduje pa mestu Gorici in naši deželi. Gorici, ker jej dosti odvzame, — potnik iz notranje Avstrije ne pojde več čez Gorico v Italijo, ampak kar iz Tržiča v Črvinjan in v Benetke; naši deželi ne koristi, ker pojde ravno ob skrajni meji dežele. c) Od deželnega zbora pa želimo, da bi tudi nam Slovencem kakor Italijanom bil naklonjen v naših potrebah. — Po zborovanju smo se še malo prijateljsko razgovarjali. Naj omenim, da se je državni poslanec dr. Gregorčič zahvalil g. Casagrandu na vzornem predsedovanju, g. Casagrande pa g. poslancu, g. sodniku ajdovskemu, ki je počastil shod s svojo navzočnostjo, in vsem udeležencem, ki so se tako nepričakovano odzvali odborovemu povabilu. — Med prijaznimi pogovori in napitnicami razveseljevali so nas šturski peveci — hvala jim na tem — z mnogimi vbranimi zbori. Izraževala se je od vseh strani želja, naj bi sosedna Kranjska sklicala shode v enako svrhu. Da bi le kaj izprosili!

(C. kr. trgovinsko ministerstvo) naznanilo je trgovski in obrtniški zbornici, da namerava c. kr. statistična osrednja komisija izdati sez nam krajev v državnem zboru zastopanih kronovin in dežel, kateri bode obsežal vse občine in kraje te državne polovice po deželah, okrajnih glavarstvih in okrajnih sodiščih ter število prebivalcev na podlogi zadnje ljudske štetve z dne 31. decembra 1891. Ob enem izdalo se bode k tej knjigi tudi posebno alfabetično imensko kazalo. Založba tega krajevnega seznama kakor tudi kazala izročila se je založbeni tvrdki Alfred Hölder na Dunaju in bo znašala cena za prvo knjigo 3 gld. 20 kr., za drugo pa 1 gld. 60 kr. Ker se bode pa izdalo le toliko seznamov, kolikor se misli, da se jih bode razpečalo, blagovolijo naj oni, kateri žele knjigi za navedeni ceni kupiti, to prej ko mogoče naznaniti. Naročilo se je tudi kraljevi ogerski statistični pisarni, da na novo izdá krajevni imenik deželâ ogerske krone, ki je sestavljen na podlagi zadnje ljudske štetve z dne 31. decembra 1890. Knjiga izšla bo početkom leta 1892, bode obsežala dva dela in ne bode izključljivo ogerska, temveč bo imela paralelno z ogerskim tekstom tudi nemške nadpise in ji bo pridejana razlaga o znamenjih in kraticah. Potom naročbe stala bo knjiga trdno vezana v angleško platno 4 gld., po prodajalnicah dobiti jo bo pa za 7 gld. Naročnina in vse krajevnega imenika tika-joče se dopise vposlati je naravnost kralj. ogerski statistični deželni pisarni (V. okr. Akademia-utza, št. 12, Budapešta). Čestiti industrijelni in trgovski krogi se opozarjajo na izdavo teh dveh zelo priporočljivih krajevnih imenikov.

(Od sv. Križa na Vipavskem.) V soboto so telesne ostanke našega rajnega župnika preč. gosp.

Jakoba Logarja slovesno izročili zemlji. Dvajset duhovnikov je prišlo na pogreb iz Goriške in Kranjske. Te število pač kaže, kako priljubljen je bil pokojnik pri svojih sobratih. Ko bi bil kak drugi dan, dospelo bi jih bilo gotovo še več, a sobota v postu veže duhovnika preveč na domačo cerkev in na njegovo sobo. Ljudij iz svetokriške fare in iz obližja je bilo toliko, da je bila velika prostorna mestna cerkev polna vernikov. Saj je pa rajni tudi to zaslužil. Bil je domačin, rojen v sv. Križu in skoraj 24 let je tu opravljal svojo službo. G. dekan črniški, ki je vodil spreved, je v ganljivem govoru pokazal, kak dober oče je bil blagi pokojnik svojim župljanom, vspodbujal jih je z gorečo besedo in svetil z lastnim zgledom, tedaj pač zaslužil v obilni meri, da se ga spominjajo v svojih molitvah. Novo pomnoženi periski zbor zapel je pod vodstvom svojega pevovodje, g. nadučitelja, tri žalostinke in se tako s petjem poslovil od onega, katerega je tolikrat pri najsvetejši daritvi z dostojnim petjem spremljal. Blagemu očetu pa kličemo: Bog Ti daj uživati sad in plačilo Tvojega dolgoletnega truda!

(Iz Ptuj.) Odbor „Slovenskega pevskega društva“ v Ptuj je v zadnji svoji seji določil za letošnji „Veliki koncert“ v Šoštanju dne 14. avgusta 1892 sledeče pesmi: Mešani zbori: Volarič: „Grajska hči“; Foerster: „Ljubici“; Vilhar: „Domovini“. Moški zbori: Nedved: „Avstrija moja“; Nedved: „Venec slovanskih pesni“; Foerster: „Gorenjski slavček“, s spremljevanjem godbe. Večinoma smo te pesmi že lansko leto razposlali. Če bi se pa utegnili pripetiti, da bi kje glasov pomanjkovalo, prosimo p. n. gg. poverjenike, naj se v tem oziru nemudoma obrnejo na odbor „Slovenskega pevskega društva“, da se morejo pesmi vežbati prej kot mogoče. Ob enem prosimo gg. poverjenike, naj delujejo na to, da bo letošnji koncert presegel vse slavnosti, kar jih je že društvo priredilo. Vsa slavna društva pa še enkrat uljudno opozarjamo na to slavnost, ter jih prosimo, naj se je v ogromnem številu udeležijo.

(Proračun trgovske in obrtniške zbornice ljubljanske) za leto 1892 v zahtevanem znesku 6809 gld. 25 kr. je odobrilo trgovinsko ministerstvo ter dovolilo, da se potrebščina pokrije s priklopi v znesku dveh krajcarjev na vsak davčni goldinar od pridobnine, merovine in dohodnine z izvanredno doklado vred tistih, koji imajo volilno pravico.

(Umrl) je v nedeljo v Gradcu dvorni svetnik g. Ferd. Haas, rodom Ptujčan. Služboval je kot sodniški uradnik v Veliki Nedelji, Ormožu, v Ptuj, Šoštanju. Od l. 1868. do 1870. je bil Haas okrajni glavar v Ljutomeru, l. 1873. pa Celju.

(Misijon pa — kužne bolezni.) Okrajno glavarstvo v Slovenjem Gradcu je bajé prepovedalo misijone v Rifniku v dobi od 31. marca do 12. aprila t. l., kot razlogi prepovedi se navajajo nalezljive bolezni v Brezah, Vuzenici in Št. Vidu. — Prihaja nam na misel tista — velegrajska kuga!

(Uboj.) Minoli petek so se v Ablinovi gostilni v Cerkljah fantje stekli. V tem pretepu je bil Andrej Slenc iz Zgornjega Bernika sedemkrat ranjen z nožem in je vsled tega umrl. Ubijalca je že prišla žandarmerija in odpeljala k okrajnemu sodišču v Kranj.

(Samomer.) V Reki se je obesil 44letni Anton Bolf, ki je bil zastopnik zavarovalnice „Phoenix“ in mestni odbornik. Uzrok samomeru sta bili baje bolehnost in pa ženina smrt.

Svarilo. Ogromna uporaba in povziranje Kathreinove Kneipp-sladne kave v primeroma jako kratke dobi napotila je nekaterne, da so pričeli ponarejati omenjeno kavo. Način pripravljanja Kneippove sladne kave, katero prireja edino le tvrdka Kathreinovi nasledniki v Stadlau-Dunaj, pa je v vseh državah po celem svetu patentovan ter ne sme istega nikdo posnemati. Ta način prireditve je jedino pravi, ker dá kavi okus in vonj pristne bobove kave. Vsi drugi izdelki so le ponesrečeni poskusi z žganim ječmenom ali sladom, ki pa nimajo niti onih koristi niti okusa, kakor naša pristna Kneippova sladna kava. Naprošeni smo torej, naj opozorimo cenjene gospodinje v njih lastno korist, da se Kathreinova Kneipp-sladna kava nikakor ne dobi prosta zavitka v prodaji, marveč edino le v zavojčkih z modrim natisom, na katerih je natisnjena podoba preč. gospoda župnika Sebast. Kneippa in podpis izdelovalateljev Kathreinovih naslednikov. One specijske prodajalnice, kateri ne vročijo vzlic zahtevi, po pristni Kneippovi kavi opisane zavitke ter odprto kavo ponudijo, izročé le navadno žgani ječmen ali žgani slad, ter svarimo cenjene gospodinje pred nakupovanjem iste. Pravico izdelovanja pristne sladne kave „v zrni“ ima edino le tvrdka Kathrein, katera je tudi pooblaščená, uporabiti na zavitkih podobo preč. g. župnika Seb. Kneippa.

Telegrami.

Praga, 28. marca. V spravnem odseku govorili so Mladočehi: dr. Herold, dr. Julij Grégr in Trojan, Staročeh Fišera, veleposestnik grof Buquoy in nemški liberalec Hallwich. Poslednji je grajal veleposestnike, kateri so zaradi svoje zavite izjave zgubili zaupanje narodovo. Vladi je očital, da je prekrotka, in jo je pozivljaj, da se sama loti nove razdelitve okrajev. Grof Buquoy je naglašal, da veleposestniki delajo na to, da se nobeni stranki ne zgodi krivica. Še danes se drže sprave, če jej le pritrdita oba naroda. Seja se je potem pretrgala.

Pariz, 28. marca. Veliko vznemirjenje prebivalstva izraža se tudi v listih, kateri brez izjeme konstatujejo, da je položaj jako resen. Mnogi grajajo vlado, da ne pokaže dovolj odločnosti.

Bruselj, 29. marca. Vnanji minister Chimay je umrl.

London, 29. marca. Listu „Times“ se poroča iz Pariza, da je vsled zadnjih dinamičnih napadov v treh dneh zapustilo Pariz 30% tujcev.

Listnica upravnistva:

Rev. J. T. v Spr., America: Za l. 1892 vse v redu.

Umrla pa:

25. marca. Jožef Lavrin, delavčev sin, 1 mesec, Opekarska cesta 22, katar v črevih. — Elizabeta Kaligar, stotnikova hči, 20 mesecev. Kolodvorska ulice 24, typhus.

26. marca. Bogomil Keranik, knjigovodje sin, 1 leto, sv. Petra cesta 6, jetika.

V bolnišnici:

22. marca. Marija Habič, gostija, 70 let, marasmus. 23. marca. Mihael Mekak, gostič, 70 let, marasmus. — Marija Alič, delavka, 18 let, jetika

25. marca. Franc Torkar, pisar, 23 let, pneumothorax.

V vojaški bolnišnici:

24. marca. Jurij Lamut, vojak, 28 let, jetika,

Tu je!

26. marca.

Pri **Maliču**: Pohl; Schwarz, Banhagy, Fleissig, Adler, potovalci; Chotzen, Kulhanek, trgovca; Lunzer, trgovčeva so-proga, z Dunaja. — Urbančič, graščak, s soprogo, iz Polhovega Grada. — Schwarz iz Novega Mesta. — Arko iz Kočevja. — Lavrič, trgovec, iz Trsta. — Reich, potovalec, iz Dombovara. — Altman, potovalec, iz Berolina.

Pri **Stona**: Dörr, Tobis, Mandl, trgovci; dr. Golner, z Dunaja. — Šušljaj, okrajni sodnik, iz Vel. Lašič — Zuccollini iz Trsta. — Troger iz Beljaka. — Weiss, trgovec, iz Grada.

Pri **avstrijskem caru**: Kos, klobučar, iz Boh. Bistrice. — Theuerschuh, trgovec, iz Tržica. — Zaveršnik iz Cirknice. — Gospe Senčan in Inglič iz Idrije.

Pri **bavarskem dvoru**: Kontny, dijak, iz Trsta. — Josip in Klara Hartmann iz Ljubna.

Pri **Virantu**: Obrester, knjigovez, in Fleš, posestnik, iz Ribnice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
28	7. u. zjut.	736.1	9.0	sl. jzap.	dež
	2. u. pop.	735.1	11.2	"	oblačno
	9. u. zveč.	733.6	9.0	"	del. jasno
Srednja temperatura 9.7°, za 3.6° nad normalom					

Zahvala.

Povodom zlate maše, s katero je Gospod Bog milostno osladil večer mojega življenja, zglasili so se s pismenimi in brzogovornimi voščili predragi mi prijatelji, odličnjaki duhovskega in svetnega stanú, v tolikem številu, da mi pač ni mogoče, vsakemu posebej dostojnim načinom izreči dostojno zahvalo. Naj torej p. n. gratulacije blagovolé tem potom vzeti na znanje zagotovilo moje najodkritosrčnejše hvaležnosti za vse dokaze njih udanosti in ljubezni. Plačnik jim bodi ljubi Bog!

V Ljubljani, 29. marca 1892.

186 1

P. Evstahij Ozimek,
zlatomašnik.

Dobrega

jabolčnega mošta

ima na prodaj 130 veder

J. Suwa

159 3-3

v Šiški pri Ljubljani.

Ana Rupnik,

izdelovalka umetnih cvetlic,

v Ljubljani, sv. Petra cesta 13,

se toplo priporoča prečast. duhovščini in sl. občinstvu v izdelovanju vseh v to stroko vstevajočih se del, in sicer:

vsakovrstnih šopkov, vencev

in vso opravo za 120 6-5

nove maše.

Vse izvrši po kar mogoče nizkeje ceni.

Palice (Spazierstöcke)

priporoča v veliki izbéri po najnižjih cenah

Prva kočevska domača obrt

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4,

Razprodajalcem izjemna priznana nizka cena.

185 10-1

Dunajska borza.

Dne 29. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 40 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	93 " 75 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 65 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 75 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	983 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	309 " 25 "
London, 10 funtov strl.	118 " 65 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 42 "
Cesarski cekini	5 " 60 "
Nemških mark 100	58 " 05 "

Dne 28. marca.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 70 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 10 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	188 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 190 gld.	148 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	188 " 25 "
St. Genois srečke, 40 gld.	59 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	60 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	66 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	148 " 40 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2817 " 50 "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	85 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 19 1/2 "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I. Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gallške propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma poštanske ogerske komercialne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Z le 6 gld. se lahko dobi 300.000 gld. že 1. aprila.

Dun. komunalne promese 3 1/2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobiček 200.000 gld. av. velj.

Tisine promese 2 gld. in 50 kr. kolek.
Glavni dobiček 100.000 gld. a. v.
Obe vkupe le 6 gld.!